

Ekstern og Lykke. Men det er en meget farlig Ting, at dette skeer, fordi det udsætter saadanne Handlinger for at blive anseete som hierarchiske, hvilke, naar man vil have en virkelig fri Kirkeforfatning, ere nødvendige. Vi ere blevne saa afsvante med en Kirke-disciplin, saa at, saalænge vi ikke have en almindelig Kirkeforfatning, vilde ethvert Forsøg af Kirken paa at kræve Noget af sine Medlemmer, som Betingelse for at nyde Kirkens Gøder, blive udsat for Misgjeldelse og Had og faae det ibestemte Navn af Hierarchie, uagtet det i og for sig kunde være fuldkommen begrundet i et Kirkesamfundets Væsen, naar dette Kirkesamfund skulde have en virkelig Frihed og Selvstændighed. Thi det er Noget, jeg troer, vi Alle maae gjøre os klart, at, ville vi have virkelig Frihed, ville vi ogsaa komme til ganske anderledes end nu at underkaste os, indtil en vis Grad, Kirkens Baand. Kirkens Baand kunne være et Kjærlighedens Baand; men det kan, naar Kirken selv skal holde det i sin Haand, ikke altid hvile saa let og løst om og paa os, som det hidtil har hvilet.

Blechingberg: Jeg ønskede en Oplysning af den høitærede Minister, med Hensyn til det andet Hovedaffnit i nærværende Lovforslag, nemlig det, der omhandles i §§ 2 og 8. Det ærede Thing vil let have bemærket, at Forslaget saa at sige deler sig i 2 Hovedaffnit, hvilket fremtræder allerede i § 1 og § 2. Den 1ste § nemlig omhandler Ægteffabs Indgaaelse mellem Personer, der ikke høre til Folkekirken eller til et Troessamfund, som heri Landet har af Staten anerkjendte og til at forrette Bielese berettigede Præster, og er der i de tidligere Uttringer, der ere faldne fra den høitærede Ministers Side, navnlig hentydet til Baptisterne, som den Kreds af saadanne vore Medborgere, med Hensyn til hvilke en Trang i høi Grad skulde have yttret sig til Lovgivningsforanstaltninger i den Retning, som Grundlovens § 84 gaaer ud paa. Det andet Hovedaffnit af Loven fremtræder i den 2den §, som omtaler Ægteffab, der stiftes mellem Personer, der høre til forskellige, om end her i Landet anerkjendte Troessamfund. Det, jeg nu ønskede oplyst, det var, om den Trang, der siges at finde Stead under de Forudsætninger, eller i

de Forhold, der omhandles i § 1, ogsaa har gjort sig gjældende med Hensyn til de Forhold, der ere Gjenstand for § 2, og maa jeg saameget mere ønske Oplysning herom, som netop de Forhold, der ere Gjenstand for § 2, berøre Grundlovens §§ 80 og 83. Det er nemlig Tilfældet, at Grundloven bebuder en Ordning af Folkekirkenes Forfatning og ligeledes bebuder en Ordning gennem Lovgivningen af andre Troessamfundets Stilling i Staten. Naar nu § 2 gaaer ud paa at bestemme Maa-den, hvorpaa Ægteffaber skulle stiftes mellem Personer, der høre til forskellige, om end heri Landet anerkjendte Troessamfund, det vil altsaa sige, Personer, der høre dels til Folkekirken og dels til andre her i Landet anerkjendte Troessamfund, saa er det idetmindste klart for mig, at dette Affnit af Loven, som man faaer en Forestilling om igennem § 2, virkelig berører den fremtidige Ordning af de Forhold, som omhandles i Grundlovens §§ 80 og 83. Dette forudsat, forekommer det mig, at idetmindste en stor Deel af nærværende Lov er af en saadan Bessaffenhed, at man havde al Grund til at ønske, at idetmindste denne Deel af Loven var sat i Bero efter den Ordning af de kirkelige Forhold, som er bebudet i Grundloven. Det skulde altsaa være en overordentlig Trang, der skulde indeholde retfærdiggjørende Grunde for at slyde disse Dele af Loven frem, førend endnu Forholdene have udviklet sig i en saadan Grad, at de, idetmindste saavidt jeg formaaer at fatte, kunne være modne for en omfattende og fyldestgørende Behandling af hvad derunder henhører.

Cultusministeren: De 2de §§, som den ærede Landsthingsmand berørte, ere indkomne i Lovforslaget baade ifølge Trang og ifølge Consequentsen af det Grundlag, som Lovforslaget er bygget paa. Med Hensyn til det sidste Punkt gaaer Lovforslaget ud fra, at der ikke skal staves nogen ny Form for saadanne Personer, hvem man, uden at træde Grundloven for nær, kan henvise til allerede bestaaende Former. Det kan man med fuld Ret gjøre, saafremt begge Ægteffolk høre til samme Religionsamfund. Saasnart derimod Ægteffab indgaaes mellem Medlemmer af 2 forskellige Troessamfund, kan det Tilfælde